

теготата щѣше да се убие. За то като се уплаши царьтъ, отиде да го утешава, и му остави паритѣ.

§ 71. Прочее, тридесетѣтъ хиляди дѣца, които бѣше оставилъ за да се учатъ и да се упражняватъ на Македонскитѣ оружия, сега бѣха вече станали мжественни по тѣлослужението, доста прилични, и при това бѣха показали чудесенъ успѣхъ и готовностъ въ изучаването на уроцитѣ. За това Александръ Великий твърдѣ много се зарадува; но Македонцитѣ обзѣ ги страхъ и малодушие, по причина си мислѣха че царьтъ отъ тукъ нататкъ по малко щѣль да се грижи за тѣхъ. За то и когато Александръ бѣше испратилъ болнитѣ и слабитѣ Македонци за да си отидатъ по поре въ отечествата имъ, тѣ казваха че това дѣло бѣше като хула и прѣзрение за тѣхъ; защото слѣдъ като царьтъ бѣше ги употребилъ за всякое нѣщо, а сега да ги изключи безсрамно, и да ги испрати въ отечествата имъ при родителитѣ като съвсѣмъ непотрѣбни; прочее, казваха, като бѣше тѣй да оставеше всичкитѣ, и да ги считаше всичкитѣ Македонци че бѣха не-полезни; и нека да има всякой пжтъ онѣзи младежи за ратници и да завладжъ всякий свѣгъ съ тѣхъ. За тѣзи думи на Александра станж му много мжчно, и сериозно ги изобличи, а най-послѣ като изключи тѣзи, даде властьта на стражарницата на Перситѣ, и отъ тѣзи опрѣдѣли сжтници и тѣлопозитѣ. А Македонцитѣ, като виж-